

Spectaculair en bekend zijn soorten die zeer zelden bloeien en dan in een aantal gevallen wereldwijd afsterven. Tussen twee bloeiperiodes kan zelfs meer dan 150 jaar zitten. Als zo'n plant bloeit, dan bloeit hij in een groot gebied, soms zelfs zo groot als een continent of groter.

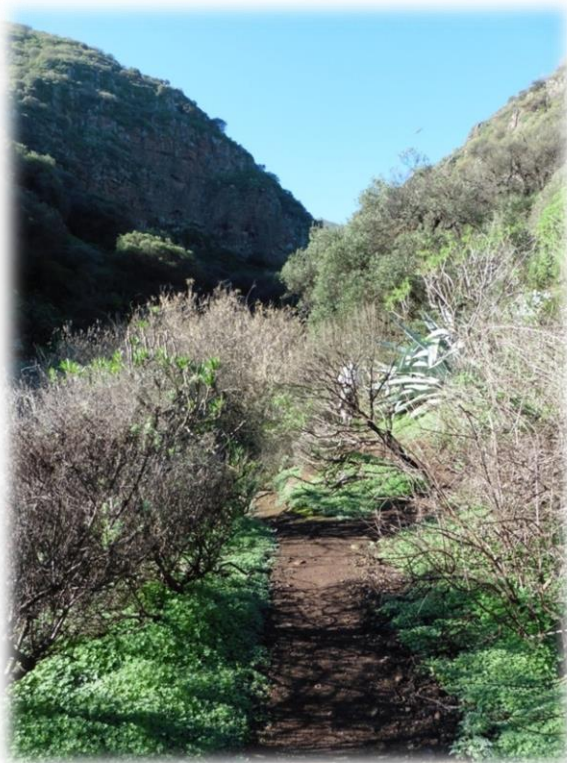

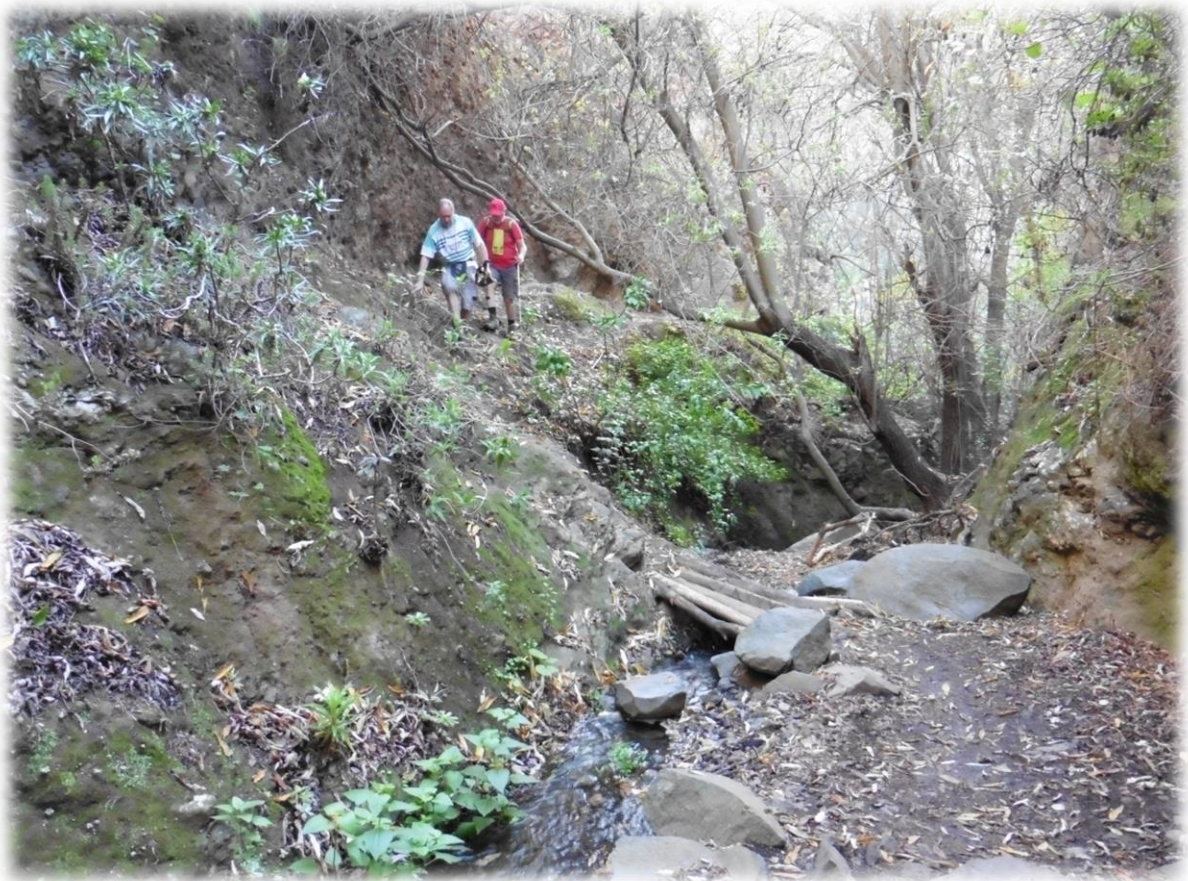
Hoe al die planten 'weten' dat ze tegelijk moeten bloeien stelt biologen nog steeds voor een raadsel. Na de bloei vindt massale achteruitgang en afsterving van bamboe plaats. Bamboe is de voornaamste voedselbron van de reuzenpanda die het moeilijk kan krijgen als in zijn leefgebied een belangrijke bamboesoort gaat bloeien.

Deze Barranco trekt veel wandelaars aan. Als er tegenliggende wandelaars naderen stellen we even een moeilijke klauterpartij uit totdat de groep tegenliggers is gepasseerd.

Twee boven elkaar liggende watervalletjes. Hier is eigenlijk het keerpunt van de wandeling doch men kan nog wat verder gaan maar daar komt dan wel heel wat klauterwerk bij kijken.

We zijn nog wat verder in de Barranco gegaan doch uiteindelijk loopt het pad toch dood en is er enkel nog water tussen twee rotswanden.

We hebben ook geprobeerd om uit de kloof te klauteren om langs boven terug te keren naar ons beginpunt maar ook dat is ons niet gelukt.

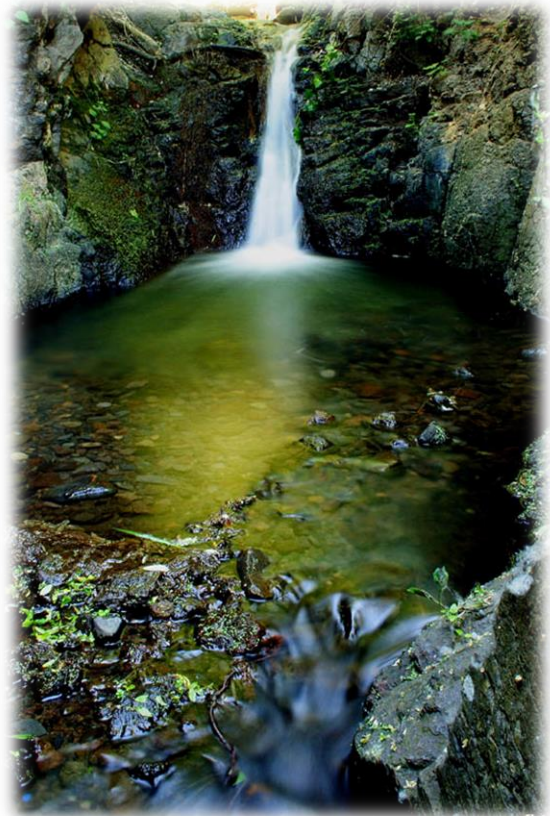

Hoog boven onze hoofden zweven er torenvalken en buizerds in het rond. De ravijn van de torenvalken heeft dan ook zijn naam niet gestolen.

Steile rotswanden, grillig gevormde lavabergen, dramatisch neerstortente watervallen en de altijd groene vegetatie maakt dat dit een van de mooiste wandelingen is op Gran Canaria. Ik zal zal deze wandeling zeker in de toekomst nog meermaals doen.

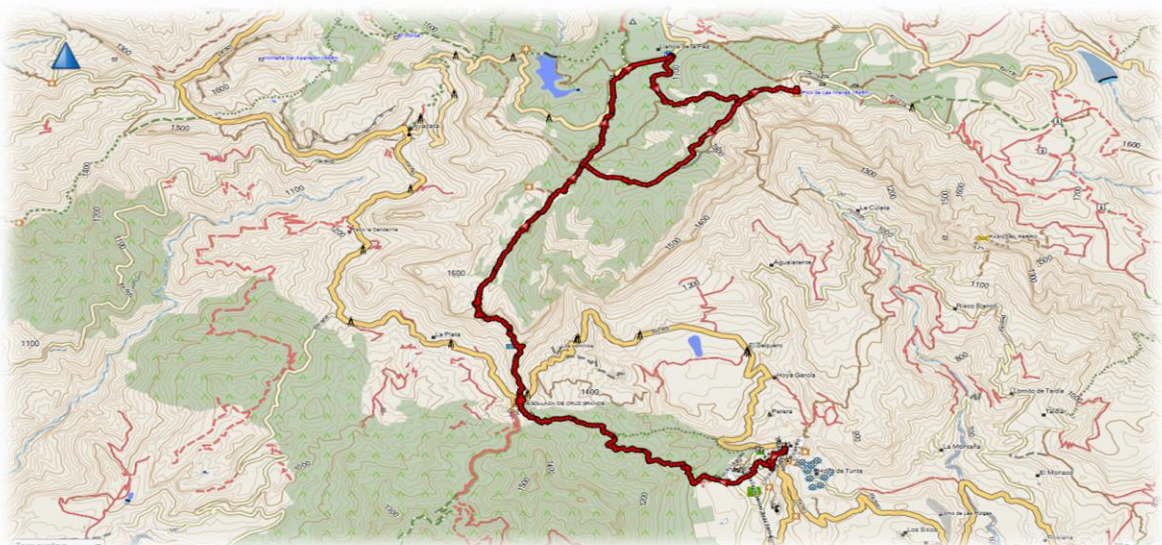
Na onze wandeling brengen we nog een bezoekje aan Quatra Puertas en de achterliggende grotten, een Oud-Canarische vesting welke geheel kunstmatig werd gemaakt door de oorspronkelijk bewoners, de Guanchen.

Zaterdag 13 januari 2018

- Soort : Wandeling in lijn
- Plaats : San Bartolomé, Cruz Grande, Pico de la Nieves, Llanos de la Pez
- Afstand : 9 km
- Stijgen : 900 m
- Dalen : 400 m
- Duur : 5 uur

Guido Melis en ikzelf vertrekken van San Bartolomé en gaan via Cruz Grande naar Llanos de la Pez. Guido Claesen en Henri vertrekken in Llanos de la Pez en gaan via de Pico de las Nieves naar San Bartolomé. Pico de las Nieves, de hoogste top van het eiland, doen wij (Ludwig en Guido Melis) niet omdat we deze top al tweemaal gedaan hebben.

Er is een loopwedstrijd die vertrekt in San Bartolomé en welke deels ons parcours volgt. Maar veel last van de lopers hebben we niet.

Gran Canaria heeft als enig Canarisch Eiland een echte pelgrimsweg. Deze doorkruist het gehele eiland van noord naar zuid en in het stadje Arucas is er zelfs een heuse albergue.

Regelmatig gaan we hier over een stukje koningspad. Ooit waren er twee koningen op Gran Canaria. Ze beheerden elk de helft van het eiland. De ene koning wou de andere koning aftroeven en liet de verbindingswegen tussen de dorpen deels plaveien met keien en stenen.

Deze koningspaden worden de laatste jaren terug gerestaureerd. Hierbij maakt men terug gebruik van de stenen die men ter plaatse in de omgeving vindt.

Op het hoogste punt van de wandeling hebben we geweldige vergezichten op de kloven in het zuiden van het land, de Pico de las Nieves en de Atlantische Oceaan.

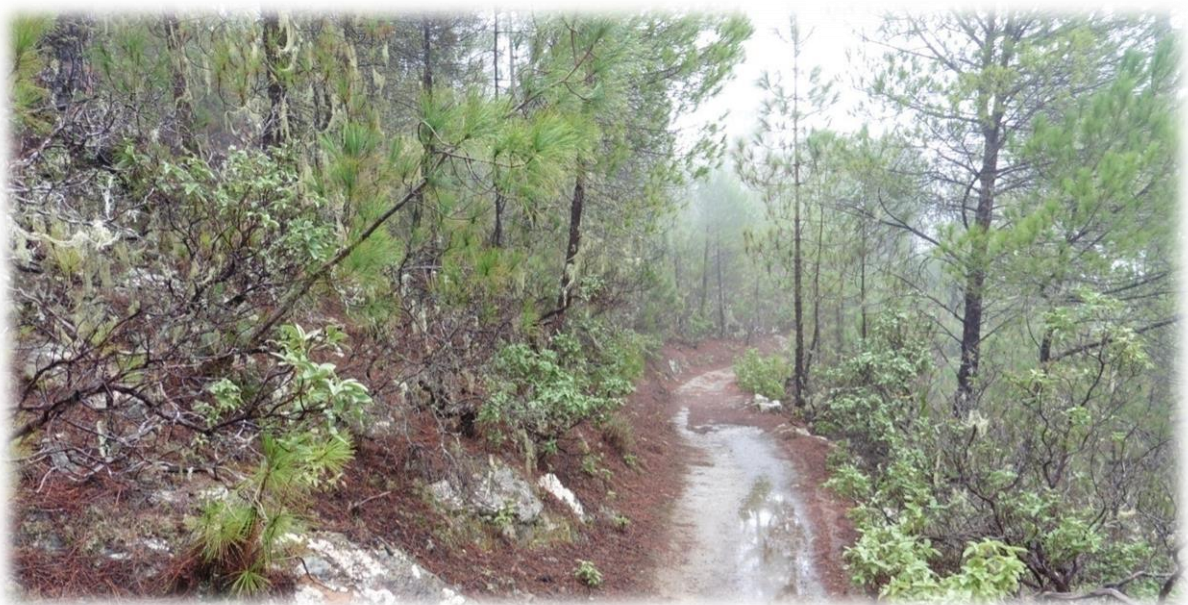
En ook op deze wandeling krijgen we af en toe zicht op de Roque Nublo en zijn buurman de kikker.

Op weg naar huis komen we bij een verkeersongeval dat net is gebeurd. Een wagen is uit de bocht gevlogen en is tot stilstand gekomen in een veldje met vijgencactussen. Een stekelige kwestie.

Zondag 14 januari 2018

- Soort : Heen- en terugwandeling
- Plaats : Vega de Acusa
- Afstand : 2 km
- Stijgen : 100 m
- Dalen : 100 m
- Duur : 1 uur

Ik heb geen schetsje van de wandeling bijgevoegd omdat we eigenlijk maar 1 km heen en 1 km terug gegaan zijn. Het is een regendag en na een half uur hebben we de wandeling

afgeblazen. We zien toch niets, de omgeving is in mist gehuld. We hebben nogal dagen gehad met zware bewolking maar als we dan naar het midden van het eiland rijden komen we dikwijls uit boven het wolkendek en zitten we een gehele dag in de zon. Maar deze keer niet dus. We besluiten dan maar om terug te keren en boodschappen te doen.

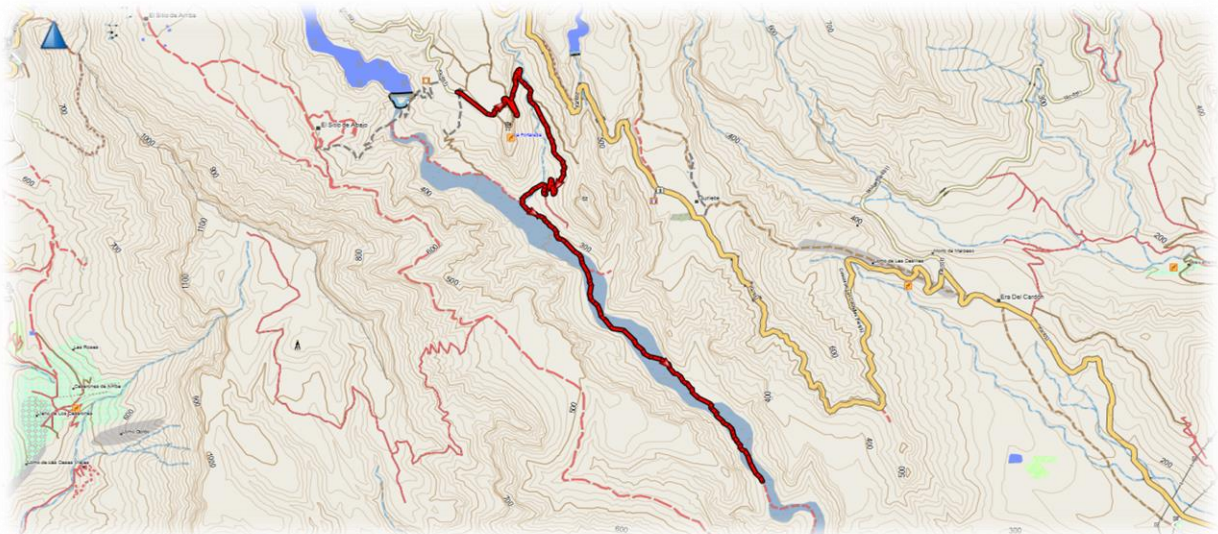
Daar we vandaag toch wat meer tijd hebben, hebben we maar paella gemaakt.

Maandag 15 januari 2018

- Soort : Santa Lucia de Tirajana
- Plaats : Barranco de Fortaleza
- Afstand : 12 km
- Stijgen : 300 m
- Dalen : 300 m
- Duur : 4 uur

Juist onder de top van de berg Fortaleza is er een heel grote natuurlijke grot. Van de 5de tot de 15de eeuw was dit het grootste bewoonde gedeelte van Gran Canaria.

Het fort wordt aangeduid als een van de grootste erfgoedcomplexen van het Eiland, omdat in die ruimte onder andere: rots-snijwerk, geschilderde grotten, graftombes, woongrotten, behuizing gekoppeld aan mogelijke astronomische observatie, en opslaglocaties zijn aangetroffen.

Dit is maar een van de vele mummies die in holen en grotten werden ontdekt op Gran Canaria.